

jo begynde at lege med mange tanker om finansministeren som dansk økonomis svar på Dark Wader og Det Radikale Venstre som oprørerne mod det onde imperium og den slags. Men lad det nu ligge.

Mit spørgsmål går på 2010-planen og gælds- halveringen, som der er al mulig grund til at kvittere for at finansministeren udtaler som en ambition på den måde, han gør her. Problemet er vel, at hvis man ikke samtidig skaffer de 60.000 ekstra arbejdspladser, som står i 2010-planen, kan vi i 2010 risikere at stå i en situation, hvor vi ikke har det fornødne arbejdsudbud, fordi vi ikke har udvist rettidig omhu i den mellem-liggende periode. Hvis regeringen udelukkende baserer gældshalveringen på stigende oliepriser og den slags engangsindtægter, får vi vel et problem i 2010, medmindre regeringen kommer ud af busken.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo sådan, at det overskud, vi vurderer, når vi taler om holdbarhed og om, hvor langt vi er kommet, er det strukturelle overskud. Det er altså overskuddet på den offentlige sektor i det tidsinterval, der sikrer, at vi har gældsnedbringelsen i 2010, for det er jo ikke herfra, vi tager ekstra indtægter ind, når vi skal vurdere, om vi når målet eller ikke når målet.

Det strukturelle overskud er rensset, og vi har i gennemsnit haft ca. 18 mia. kr. i overskud pr. år fra 2001 til nu, mens den tidligere regering havde 1 mia. kr. i strukturelt overskud pr. år. Vi skal i dag ligge i et interval mellem 0,5 og 1,5 pct., og vi ligger præcis på 1 pct. Det er vurderet ud fra, at man har fjernet de ekstra merindtægter, så når vi siger, at vi når den gældsnedbringelse, er det ud fra den strukturelle linje, der ligger i 2010-planen, og vi når også gældsnedbringelsen.

Til næste forår, når alle faktorer spiller sammen med den viden, vi har, kommer der en plan, der viser, hvad retningslinjerne bliver efter 2010. Men de 60.000 mere i beskæftigelse er jo et pauvert mål, når vi ser, hvor mange der egentlig er uden for arbejdsmarkedet, så min ambition er, at flere end de 55.000, der nu er nævnt, kommer i beskæftigelse fra nu af og til 2010.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er helt enig i, at det er et pauvert mål. Vi skulle da gerne komme væsentligt videre end

den målsætning, men problemet er bare, at vi har hørt finansministeren sige det samme gennem de sidste 3-4 år: Vi skal nok skaffe 60.000 arbejdspladser frem mod 2010.

Nu har vi hørt det en del år, og vi kan se, at regeringen selv fremlægger dokumentation for, at de initiativer, den hidtil har gennemført, har skaffet omkring 4.000. Det vil sige, at der mangler 56.000 arbejdspladser frem mod 2010, så det ville da være befriende, hvis finansministeren ville løfte bare en flig af sløret for, hvilken politik regeringen egentlig har på dette område.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Målet er gået fra 100.000 til 85.000, 70.000 og 60.000. Nu er det 56.000, og vi har hele tiden sagt, at det er de små skridt hele vejen op til 2010, der tæller. Målet er, at der til den tid er 56.000 flere end nu, men jeg så gerne, at der i hvert fald var 60.000. Det er målet, det arbejder vi efter, og jeg håber også, at der kommer et bidrag fra Det Radikale Venstre.

Nu har vi fået en integrationsaftale med Socialdemokratiet, som også giver sit bidrag til en reduktion af ledigheden og et bidrag til beskæftigelsen, og op mod 2010 kommer man til at se, at der til stadighed bliver taget initiativer, der gør det lettere at komme i arbejde og fjerner barrierer for ikke at være på arbejdsmarkedet. Der er ikke noget nyt i det, jeg har sagt det hele tiden, netop fordi det er rigtigt, og sandheden kan ikke siges for tit.

Jeg er også glad for, at jeg ikke hører hr. Morten Helveg Petersen sige, at vi er 100 mia. kr. bagud med gældsnedbringelsen. Den tale er heldigvis forstummet, og det glæder mig lidt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er jo altid, når man diskuterer med finansministeren, en vis fare for, at der bliver slynget rundt med store tal, så derfor vil jeg blot have bekræftet det, der står i pamfletten »Klar til fremtiden«. Heri står der, at antallet af opererede personer i 2002 steg fra 465.000 til 545.000. Det var altså i det første år under denne regering, antallet af operationer steg voldsomt, og siden har det været stort set stabilt. Kan finansministeren bekræfte den graf, der er fremstillet i pamfletten »Klar til fremtiden«?